

כירים ביותר במפלגת העבודה, נשאר במינון וסירב להיכנס להצבעה, אף כשנדשר לעשות זאת. מיספר המורדים: 15.

היתה זאת הפגנה מרשימה של היונים, שתמכו בצורה זו באופן מופגן בזכותם של אישים ישראליים להיפגש עם ראשי אש"ף.

קליינר - ריק. לפני כל יום של הצבעות, מחלקת סיעת-המע-רך דף משוכפל, ובו הוראות להצבעה בריה כיצד להצביע על כל הצעה. בדרך של אותו יום נאמר: "בר-זוהר - בעד. קליינר - (ריק)". הטיעה לא אמרה לחבריה כיצד להצביע על הצעתו של חבריה-כנסת מיכאל קליינר, איש חרות.

נושא הצעה: "חיוק התודעה היהודית והיחס לדת ישראל בי-קרב מיגורים מסוימים באוכלו-סיה היהודית". אחרי דברי המציע, הדורש תובה של תפילת-בוקר בי-בתי-הספר, קם שבח וייס ותבע להסיר את ההצעה מסדר-היום. כמה מן הניצים פרשו מן האר-לם. כדי להענישו על הצבעתו הקודמת, בכל זאת ניצח וייס, ברוב של 32 נגד 30, ביגלל הער-רם של אנשי-הליכוד, שכבר הלכו הביתה.

השבוע ביקשו הניצים להתנקם ביונים, ולשולל מהם, כעונש, את זכות-ההיבחרות לשבוע. פירוש ה-החלטה: למנוע מיזמי שריד ל-העלות הצעה על הנושא. להיות עם כובש, ולמנוע מוויס להעלות הצעה על הנושא. 50 שנה לע-ליית היטלר לשלטון. לקחים אנרי-שיים ויהודיים.

מישפט לניץ. באותה שעה התלקח הקרב גם במוסד פרלמני-טרי אחר.

הצעותיהם של ברוזר וגולד-שטיין הועברו לדיון בוועדת-החוק-הביטחון. בעיקבות החלטה זו פנו פלד, ארנון ואבנרי רישמית אל יו"ר הוועדה, בתביעה להו-מינם להשמיע את דברם בעת ה-דיון בוועדת החוק הביטחון, אשר יהיה על שתי ההצעות.

היתה זאת דרישה מובנת-מא-ליה. כיצד תדון הוועדה בפנישה, מבלי לשמוע דבר וחצי-דבר על מה שהתרחש בה? איך תחרוץ הוועדה דין, העלול להביא נזק בלי-יתרון לשמם הטוב של משתת-פי הפגישה, מבלי לשמוע מה ב-פיהם? הרי אף במישפט על ב-גינה ורצח יש לנאשמים הזכות להגן על עצמם. להעיד ולהשמיע את טענותיהם.

אלהו בן-אלישר וחבריו סברו אחרת. הם החיעו כי לא יזמינו את חברי המישלחת. על כך נז-עק יוסי שריד, שתבע להזמין את תבריה, אך בן-אלישר, איש-אמו-נו של מנחם בגין, נשאר איתן ב-דעתו. בכך הפך הדיון מראש ל-מישפט-ליניץ.

יחסים מרחביים

קול חדש ברדיו

מי שזחם לבדו בלבנון רשאי להחליט לבדו עם

מי להיפגש ומתי?

מכריו עיצאם סרטאוויו.

רדיו מונטה-קארלו הוא כלי-התיקשורת מס' 1 בעולם הערבי. תחנה זו, שעורכיה יושבים בפא-ריס, המשדרת מנסיונות מונאקו,

כאשר נדמה לכדור שהוא שחקן

על בעיית ההכרה בי-ישראל: יש להבחין בין הכי-רה מבחינת המישפט הבינלאומי, שתבאר בעיקבות הסכם בין שני הצדדים, אחרי משאומתן, ובין ההכרה בעובדת קיומה של יש-ראל. לפי החלטות המועצה הל-אומית הפלסטינית, אנו מכירים בקיומה של ישראל. ההחלטה ל-הקים, שילטון פלסטיני בכל ש-טח שיפונה על-ידי ישראל, ה-החלטה לקיים קשרים עם כל מ-החלקים של הארץ הישראלית - כו-אלה מבוססים על ההכרה בקיו-מה של ישראל. הוא הדין לגבי החלטת המושב האחרון של ה-מועצה הלאומית הפלסטינית (ב-אפריל 1981) לקבל את תוכנית ברזעייב, הכוללת הכרה מפורשת בישראל.

על תוכנית אש"ף: אנו מכירים בכך שהשלום בי-מיוחד התיכון מתנה בהקמת מ-דינה פלסטינית בשטחים שכבשה ישראל ב-1967. אש"ף מכיר ב-עקרונות אלה רשמית. עלינו ל-קחת החלטות אלה לארצות-הב-רית ולומר לה: הרי הכרנו כי קיומה של ישראל, עכשיו על אר-צות-הברית להכיר בנו.

על אי-הכרת ישראל באש"ף: רק שינויים פנימיים בישראל יישנו מצב זה, שבו דוחה ישראל כל שיתוף של אש"ף ב-תהליך-השלום. לכן יש לנו עניין דחוף בחיזוק זרם-השלום בי-ש-ראל, לאור התוכנית הפוליטית ה-מקובלת על אש"ף המדינית ה-ערבית. לכן מכוונים החלטות אש"ף ומאמצי ערפאת.

על המועצה הלאומית: המושב הבא של המועצה הל-אומית הפלסטינית בא בזמן רגיש במיוחד - אחרי מילחמת-הלב-נון. יש לעשות חשבון-נפש. חוד-שיים לפני ההתקפה על לבנון עמד ערפאת תחת לחץ מצד כמה גורמים* להפר את הפסקת-הא-ש, מתוך ביטחון כי נוכל להביס את ישראל. האם צדקו? זו תהיה אחת השאלות שיש לבררן במ-רב המועצה.

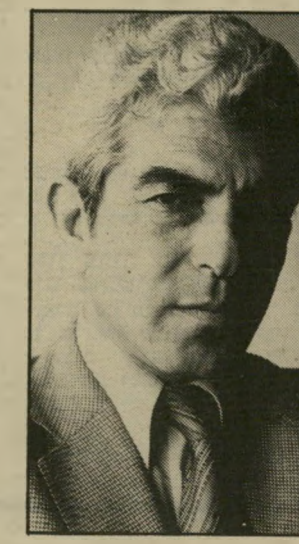
על הזית-הסירוב בי-כאש"ף: ההתנהגות התבוסת-נית של אירגוני-הסירוב הכשרה ע-ם הפלסטיני. יש בו מקום ל-את הקרקע לאסון לבנון. המי-פ*

* הכוונה היא לסוריה ולגוררו-תיה בתוך אש"ף.

ססת על החלטות רישמיות חזוק-יות. על עצמאות אש"ף: מי שלחם לבדו בלבנון רשאי להחליט לבדו עם מי ייפגש, ו-מתי.

על התועלת במישפט עם המועצה, המייצגת מ-י קוץ קטן בישראל: הורם שהיא מייצגת אינו קטן. מחנה-השלום של מחנה גדול, ואיש אינו מזלזל בו. 400 אלף המפ-גינים מייצגים כוח גדול. העומד לצד מחנה-השלום.

על תפקיד מחנה-הש-לום בישראל: זהו תפקיד ע-צום, וגם זאת אמרנו במשך ש-

איש-אש"ף סרטאוויו, לוחם קטן וצנוע...

גים. המאורעות הוכיחו זאת, ביי-חוד בעת המילחמה בלבנון ו-באחרי הטבח. אנו מקווים כי מי-אחורי מחנה זה תקום תנועה חז-קה, שתוכל להפיל את הכוח ה-ש-ליט כיום בישראל, החותר להרס העולם הערבי. הפגישה גרמה בי-ישראל לתביעה להעמיד את ה-ישראלים למישפט. אנו רואים ש-זרם מדיעי ועצמאי, שיש לסייע לו להתפתח ולהתעצם, אורחיי-שיר-אל הערביים יעזרו לכך.

גש שנערך לאחרונה בטריפולי (בלוב) הוא המשך למדיניות הת-בוסתנית שלהם. מדוע הם הלכו לשם? האם אין מוסדות באש"ף, שאפשר לדון בהם בבעיות אלה? האם אין בכך כפירה בסמכות ה-מוסדות של אש"ף? בשעה ש-אנחנו זקוקים לאחדות, להפקת ליקחי מילחמת-הלבנון, ממשיכים אלה במדיניותם התבוסתנית!

על ירדן: עמנו חי משני עברי הירדן. יחסינו עם ירדן הם עמוקים ומיוחדים. מילחמת-הלב-נון הוכיחה את חינויות קשרינו עם ירדן. אך כל זה אין פירושו ויתור על זכויות העם הפלסטיני, או ויתור על הייצוג הבינלאומי של העם הפלסטיני על-ידי אש"ף. רק אש"ף יכול למלא את שליחות ה-עם הפלסטיני ולהקים מדינה פלס-טינית, ורק מדינה זו, לכשתקום, תחליט על אופן האיחוד עם ירדן.

על ערפאת: אברעמאר הוא המנהיג המוכר על-ידי כל הורמים באש"ף. הוא הביא את אש"ף למעמדו המוכר כיום. הוא גורם של אחדות בעם הפלסטיני. איש אינו מסיל ספק במנהיגותו.

על עיצאם: טאווי אינו יועץ לערפאת. אין יסוד לשמועה זו. סרטאוויו הוא לוחם קטן וצנוע בשרות העם ה-פלסטיני.

חוק הרצל בין המצרים

פניגורו שז הרצל אביטן נסע לצרפת לערער על הסכמתה להרשות את העמדתו לדן

זה עומד להיות שבוע מורט-יעצבים עבור הרצל אביטן. סניי-גורו נסע לצרפת כדי להיפגש עם שר-המישפטים הצרפתי. בפגישה עומד הסניגור לערער על החלטתה של צרפת להרשות למדינת-ישראל להעמיד את אביטן לדן על רצח רוני ניצן ועל שוד קרן-אור.

זהו מיקרה מוזר, שבו צריכה צרפת להחליט אם שותר למדי-נת-ישראל לשפוט אורח ישראלי על עבירות שביצע בישראל. הדי-בר קרה בגלל החיפזון שבו ביק-שה ישראל את הסגרתו של אבי-טן. כאשר נעצר בפאריס, הודר-זה ישראל לבקש את הסגרתו. ל-שם כך שלחה מיסמכים המעיד-דים כי הוא נשפט כדין על שוד ב-לזל, ונידון ל-18 שנות מאסר. המדינה גם הוכיחה כי אביטן ב-רח מהכלא בטרם ריזה את תקו-פת-המאסר.

בקשה נוספת. אולם לפי ה-אמנות הבינלאומיות, אין המדי-נה המקבלת את המוסגר יכולה להעמידו לדן, אלא על העבירות שבגללן הוסגר אליה, ולכן לא יכלה עד עתה התביעה הכללית להגיש כתבי-אישום נגד אביטן. לשם תיקון המצב, נשלחו כל ה-מיסמכים התראיות על רצח ניצן ושוד קרן-אור לצרפת, בניסיון ל-קבל את הסכמת השליטונות הצר-פתיים לשפוט את אביטן גם על-כך.

למרות שהובטח לסניגורים ה-ישראלים כי יוזמנו לשאת את דברם לפני בית-הדין הצרפתי, ל-נתקבלה לפני חודש החלטה ל-אשר העמדתו לדן בישראל, כדי סניגורים כלל לא הוזמנו. כדי לערער על החלטה זו נסע עורר-הדין לצרפת לפגישה עם שר-המישפטים. הוא מקווה להשיג את ביטול ההסכמה תוך שבוע ימים.